

Lapin yliopiston Kasvatustieteiden tiedekunnan kirjallisten töiden ulkoasun ja lähteiden merkitsemisen ohjeet

Tämä yleinen ohje on tehty käytettäväksi Lapin yliopiston Kasvatustieteiden tiedekunnan opintojen kirjallisissa töissä kuten esseissä, luentojen oppimispäiväkirjoissa, kandidaatintutkielmassa ja pro gradu -tutkielmassa (huom. lehtijulkaisuihin kirjoitettavista artikkeleista on omat ohjeensa). Opintokurssien ohjaajilla voi kuitenkin olla henkilökohtaisia toivomuksia kirjallisten töiden ulkoasumuotoilujen suhteen. Tällöin heidän antamansa poikkeavat ohjeet on aiheellista ottaa huomioon. Muissa Lapin yliopiston tiedekunnissa tai muissa yliopistoissa suoritettavilla opintokursseilla voi myös olla käytössä omat kirjallisten töiden ohjeensa. Tiedekunta ja yliopistokohtaiset ohjeet on aiheellista selvittää, kun tehdään kirjallisia töitä niiden tarjoamilla kursseilla.

Lisäksi ohjeita voi tarkastella teoksista:

Hirsjärvi, Sirkka, Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2009. Tutki ja kirjoita. 15. uudistettu painos. Helsinki: Tammi.

Viskari, Sinikka 2009. Tieteellisen kirjoittamisen perusteet: opas kirjoittamiseen ja seminaarityöskentelyyn. 5. uudistettu painos. Tampereen yliopisto.

Huom. Esimerkit on kirjoitettu Times New Roman fontilla, jotta ne on helpompi erottaa ohjeita antavan tekstin seasta.

1 Tekstin asetukset ja marginaalit

Kirjallisen työn tekstisivua työstettäessä on tärkeää, että sivujen asettelujen ja ulkoasun valintojen tarkoituksena on tehdä kirjoitelmasta helposti luettava ja selkeä, tasapainoinen kokonaisuus.

Yleisiä sivunmuotoilujen ja tekstinasettelujen ohjeita ovat seuraavat:

- tekstisivujen marginaalit ovat ylhäällä ja alhaalla sekä vasemmalla 3 senttimetriä ja oikealla 3 senttimetriä (huom. erityisesti tutkielmissa niiden painettua versiota ajatellen)
- pro gradu -tutkielmat tulostetaan sivujen kummallekin puolelle
- tekstin fonttina käytetään yleisimmin Times New Romania tai Arialia ja fonttikoko on 12
- tekstin riviväli on 1,5

Sivunumerointi: Sivunumerot sijoitetaan ylös keskelle sivua ja numerointi alkaa ensimmäiseltä sivulta, mutta numeroa ei kuitenkaan merkitä näkyviin kansilehden, tiivistelmän, sisällysluettelon eikä johdantoluvun ensimmäiselle sivulle. Näiden jälkeen numerot näkyvät johdantoluvun toiselta sivulta lähtien lähdeluettelon loppuun asti. Sivunumeroita ei merkitä liitteisiin.

Tekstin tasaus ja tavutus: Kirjallisissa töissä käytetään molempien reunojen tekstin tasausta ja tekstin tavutusta.

2 Kirjallisen työn rakenne

Kirjallinen työ noudattaa yleensä tiettyä perusrakennetta, jotta keskeiset tekstisisällöt ja asiat tulevat johdonmukaisesti esitetyiksi lukijalle. Kirjallisessa työssä voidaan kuitenkin poiketa yleisestä perusrakenteesta silloin, kun työn asiasisältö sallii myös joustavamman ja luovemman esitystavan. Seuraavassa on suuntaa antava esimerkki laajan esseen pääasiallisesta sisältörakenteesta:

- **kansilehti** (omalla sivullaan)
- **sisällys(luettelo)** (omalla sivullaan)
- **johdanto** (otsikon numerointi)
- **pääluvut** ja **alaluvut** tekstikappaleineen (otsikot numeroidaan selkeyden vuoksi ja luvut nimetään tekstikappaleen keskeisen aiheen mukaan)
- **johtopäätökset** tai **pohdinta** (numeroidaan)
- **lähteet** (ei luvun numerointia, alkaa omalta sivultaan, annetaan sivunumero sisällysluettelossa)
- **liitteet** (ei luvun numerointia, mutta liitteet nimetään aiheen mukaan ja annetaan sivunumero sisällysluettelossa)

Kansilehti: Kirjallisen työn kansilehti kertoo kaikki työhön liittyvät oleelliset tiedot. Kirjallisen **työn nimi** (voi esim. koostua iskevästä pääotsikosta ja aihetta tarkentavasta alaotsikosta) kirjoitetaan sivun keskelle. Kansilehteen alaoikealle ja allekkain kirjoitetaan seuraavat tiedot:

Opintojakson koodi ja nimi (tai, mikä essee on kyseessä)

Oma nimi (voi vaihtoehtoisesti laittaa otsikon alle sivun keskelle)

Opiskelijanumero

Tiedekunta ja pääaine

Aineen opettajan nimi/nimet

Yliopiston nimi (voi valita merkitseekö vai ei)

Suoritusajankohta (esim. kevät 2012 tai 10.4.2012)

Sisällysluettelo: Esseeseen ja tutkielmiin tai yleensä laajaan kirjalliseen työhön (yli 5 sivua) tehdään sisällysluettelo. Sisällysluettelo tulee kansilehden jälkeen ja siinä tulee näkyä sisältötekstin sivunumerot.

Tiivistelmä: Tiivistelmä sivun tarkoituksena on esittää tutkielman tekijästä ja tehdystä tutkimuksesta sen pääasialliset tiedot lukijalle. Tiivistelmän voi tehdä jo kandidaatin tutkielmaan, mutta se vaaditaan pro gradu -tutkielmaan. Tiivistelmä sivu sijoitetaan kansilehti ja sisällysluettelosivujen väliin.

3 Lukujen otsikointi

Kirjallisen työn sisällysluettelo ja sisältö lukuja muotoillessa tulee huomioida, että jos pääluvun alle tulee alaluku, yksittäinen alaluku ei ole riittävä. Eli kunkin luvun sisällä tulee olla vähintään kaksi alalukua.

Otsikoiden fonttikoko: Sisältö luku jien pääotsikot voidaan erottaa pari numeroa suuremmalla fontilla ja/tai lihavoinnilla, jolloin otsikot erottuvat selkeästi muusta tekstistä. Alaotsikot voidaan lihavoida, mutta kirjoittaa samalla fonttikoolla kuin sisältökappaleiden teksti. Mikäli otsikoinnit tehdään Word-ohjelmalla, ohjelma muotoilee otsikot automaattisesti tietyillä asetusmuotoiluilla, joita voi myös muuttaa.

Pääotsikot: Pääotsikot erotetaan edeltävästä tekstistä neljällä enterpainalluksella.

Näin edeltävän tekstin ja pääotsikon väliin jää kolme tyhjää riviä. Pääotsikon jälkeinen teksti tai alaotsikko erotetaan otsikosta kolmella enterpainalluksella, jolloin väliin jää kaksi tyhjää riviä. On huomioitava, että kandidaatin- ja pro gradu -tutkielmissa uusi luku aloitetaan aina uudelta sivulta.

Alaotsikot: Pääluvun tekstin jälkeen tuleva alaotsikko erotetaan kahdella enterpainalluksella.

Väliin jää siis yksi tyhjä rivi. Alaotsikon jälkeinen teksti erotetaan otsikosta kahdella enterpainalluksella, jolloin väliin jää yksi tyhjä rivi. Toinen ja myös kaikki muut alaotsikot erotetaan samalla tavalla.

Taulukoiden, kuvien ja kuvioiden nimet: Taulukoihin, kuviin ja kuvioihin tulee viitata jo niitä

edeltävässä tekstissä, jotta lukijan tietää, mihin viitataan. Taulukoiden nimet merkitään taulukon yläpuolelle. Kuvien ja kuvioiden nimet merkitään niiden alapuolelle. Lisäksi taulukot, kuvat ja kuviot numeroidaan. Taulukon, kuvan ja kuvion jälkeisessä tekstissä selitetään, mikä on niiden anti tai tarkoitus.

4 Tekstikappaleet ja lauserakenteet

Pääotsikon ja alaotsikon välillä ei tarvitse olla tekstiä. Kussakin pää ja alaluvussa tulee olla ainakin kaksi tekstikappaletta (yksi kappale ei ole riittävä). Jokaisessa tekstikappaleessa tulee olla ainakin kaksi lausetta (yksi lause ei ole riittävä). Kappaleet erotetaan toisistaan yhdellä tyhjällä rivillä (yhdellä enterpainalluksella).

Lainaukset ja sitaatit: Oikeaoppiset lähteiden viittauskäytännöt on aiheellista opetella, jotta tekstistä erottaa, kenen tekstistä on kyse ja opeteltu käytäntö helpottaa omaa kirjoittamistyötä. Suoria lainauksia tulee käyttää harkiten. Suorat lähdelainaukset kirjoitetaan sellaisena kuin ne ovat alkuperäisessä tekstissä, ja ne erotetaan muusta tekstistä ”... ”merkeillä.

Suoran lainauksen sisällä oleva toinen lainaus erotetaan ’... ’merkeillä.

Tutkimuksesta valitut aineisto-otteet merkitään joko ainoastaan kursivoimalla tai kursivoimalla ja sientämällä tekstikappaletta. On muistettava, että lainauksen edessä on oltava johdantovirke, joka yhdistää lainatun tekstin ja oman tekstin.

Lyhenteet: Tekstissä ei käytetä lyhenteitä, vaan sanat kirjoitetaan kokonaisina. Lyhenteitä käytetään kuitenkin sulkeiden sisällä. Viittauskäytännöissä yleinen lyhenne ks. tarkoittaa *katso, tarkemmin*.

Lyhenne vrt. taas tarkoittaa *kuitenkin, ainakin osin poikkeava tieto*.

Merkkien käyttö: Pistettä ei laiteta asiasanojen tai otsikoiden jälkeen. Heitto/

puolilainausmerkkiä (‘) käytetään osoittamassa sanan tai ilmaisun merkitystä. On huomioitava, ettei merkkiä käytetä kuin tässä tapauksessa ja silloin, kun lainaus on sitaatin sisällä. Vinoviivan

käyttö ei ole suositeltavaa tieteellistä tekstiä kirjoitettaessa. Kahden arvoluvun välissä käytetään ajatusviivaa eli pitkää viivaa (–), esimerkiksi vuosilukujen 1899–2012 välillä.

5 Lähteiden merkitseminen

Lähdemerkinnät ja viittauskäytännöt ovat merkittävä osa tieteellistä kirjallista työtä. Kirjoitettavan työn tarkoituksesta riippuu se, missä määrin tekstissä tulee olla lähdelainauksia ja missä määrin kirjoittajan tulee esittää omia näkemyksiään, perustelujaan ja pohdintojaan. Viittausten ja lähteiden avulla ilmaistaan lukijalle ne tekstin kohdat, joissa kirjoittaja on lainannut jotakin tiettyä lähdetä, esimerkiksi tutkimusta, asiantuntijan lausuntoa tai tilastollista tietoa.

Lähteiden valinta: Lähteiden valinnassa ja tulkinnessa tulee olla kriittinen. Lähteitä tulee arvioida sen perusteella, onko lähteen kirjoittaja arvovaltainen ja tunnettu, onko lähde uskottava, mikä on lähteen ikä (kannattaa suosia uudehkoja julkaisuja) sekä onko lähdemateriaali tuotettu tieteellisiä kriteerejä noudattaen. Valittaessa lähteitä tulee välttää toissijaisia (toisen käden) lähteitä, joissa on referoitu alkuperäisiä julkaisuja tai tutkimuksen tietoja. Jos alkuperäistä lähdetä ei ole saatavilla ja on välttämätöntä käyttää toissijaista lähdemateriaalia, lähdeluetteloon merkitään referoijan lähdetiedot.

Lähdemerkintätavan valinta: Lähdeluettelon ja viittausten merkitsemisessä voidaan käyttää useita eri tapoja, joihin on aiheellista tutustua ennen kirjoittamisen aloittamista. Kirjoittajan on huomioitava omassa kirjoitustyössään, että silloin, kun on valinnut jonkin tietyn lähteiden ja viittausten merkitsemistavan, sitä tulee käyttää läpi koko kirjoitustyön. Tällöin lukijan on helpompi seurata tekstiä ja erottaa, onko tekstikohta lainattu jostakin lähteestä vai onko tekstikohta kirjoittajan omaa tuotosta.

Lähdelainaus: Lähdetekstin lainaus tapahtuu siten, että kirjoittaja poimii tekstistä jonkin keskeisen ajatuksen. Kyseisen ydinajatuksen hän esittää omin sanoin tiivistettynä ilmauksena (usein

yhdellä tai kahdella virkkeellä). Lähdettä ei kuitenkaan tarvitse merkitä silloin, kun lähteenä käytetään jotakin yleisessä tiedossa olevaa tai yleistietoon perustuvaa asiaa.

Lähteiden ja viittausten merkintä: Kirjallisuudesta lainatut viitteet merkitään tekstin sisälle lainatun kohdan yhteyteen. Lähteet merkitään tekstin sisään viittauksilla ja lisäksi lähdeluetteloon. Tekstin viittauksen ja lähdeluettelon merkinnän tulee vastata toisiaan, jotta lukija voi tarkistaa viitteen avulla lähdeluettelosta lähteen tarkemmat tiedot. Lähdeluetteloon merkitään ainoastaan kirjoittajan omassa työssään käyttämät lähteet.

*Seuraavat lähteiden ja viittauskäytäntöjen merkitsemisohjeet (kaikki luvun 5 alaluvut) on joiltakin osin lainattu suoraan **Aikakauskirja Kasvatuksen kirjoitusohjeet sivuilta** (saatavilla [www osoitteessa: http://ktl.jyu.fi/ktl/julkaisut/kasvatus/ohjeita/laajat_](http://ktl.jyu.fi/ktl/julkaisut/kasvatus/ohjeita/laajat_)).*

5.1 Lähdeviitteet ja luettelo

Lähdeviitteen yleisrakenne tekstissä:

Yksi kirjoittaja: Tekijän sukunimi (tai tekijöiden sukunimet) + julkaisun painovuosi + sivu(t).

Esimerkiksi: (Virtanen 2005, 35–36) TAI jos tekijä mainitaan itse tekstissä, viite merkitään: Virtanen (2005, 35–36) on havainnut...

Saman kirjoittajan eri teoksiin viittaaminen: Kun viitataan saman kirjoittajan eri teoksiin, ne luetaan aikajärjestyksessä alkaen vanhimmasta ja erotetaan toisistaan pilkulla.

Esimerkiksi: (Swain 2003, 2004, 2006). Saman vuoden tuotokset erotellaan pienin kirjaimin a, b, c jne. (Simola 2004a, 2004b).

Kaksi kirjoittajaa: Jos tekijöitä on kaksi, molemmat kirjoittajat on mainittava.

Esimerkiksi: (Virtanen & Järvinen 2005, 35) TAI jos tekijät mainitaan itse tekstissä, viite merkitään: Virtanen ja Järvinen (2005, 35) ovat havainneet...

Useampi kirjoittaja: Jos tekijöitä on kolme tai sitä useampia, mainitaan ensimmäistä kertaa viitatessa kaikki nimet, mutta vain silloin, kun kirjoittajia on alle 6. Tekstissä käytetään ja sanaa,

suluissa & merkkiä.

Esimerkiksi: (Virtanen, Järvinen & Jokinen 2005, 35) TAI jos tekijät mainitaan itse tekstissä, viite merkitään: Virtanen, Järvinen ja Jokinen (2005, 35) mukaan...

Myöhemmin samaan lähteeseen viitattaessa riittää, kun mainitaan vain ensimmäinen nimi ja muut kirjoittajat korvataan ym.lyhenteellä. *Esimerkiksi:* (Virtanen ym. 2005, 35)

Viittaukset useisiin (eri tekijöiden) lähteisiin: Lähteet järjestetään aakkosjärjestykseen ja erotetaan toisistaan puolipisteellä. Mikäli useammalla kirjoittajalla on sama sukunimi, erotetaan heidät etunimen kirjaimella toisistaan.

Esimerkiksi: (LindblomYläne & Nevgi 2003; Tynjälä 1999b)

Tuntematon kirjoittaja: Jos teoksen kirjoittajaa ei ole mainittu, viitataan joko teoksen tai sen julkaisijayhteisön nimeen:

Esimerkiksi: ... koulujen määrä (Suomen tilastollinen vuosikirja 2000, 13).

Jos teoksen nimi on pitkä, se voidaan viitteessä lyhentää, kunhan sen tunnistaminen säilyy (Peruskoulun opetussuunnitelman... 2004, 26).

Pisteen paikka: Kun viittaus kohdistuu vain yhteen virkkeeseen, virkkeen päättävä piste sijoitetaan sulkujen ulkopuolelle.

Esimerkiksi: Tässä on virke, johon viitataan (Virtanen 2002, 35). (HUOMAA PISTEEN PAIKKA!)

Kun viittaus kohdistuu useampaan virkkeeseen tai koko kappaleeseen, viimeisen virkkeen perään tulee normaalisti piste ja viittaus sijoitetaan omaksi virkkeekseen sulkujen sisälle.

Esimerkiksi: Tässä on ensimmäinen virke, johon viitataan. Tässä on toinen virke. (Virtanen & Järvinen 2000, 35.) (HUOMAA PISTEEN PAIKKA!)

Usea viittaus/viitattu kappaleen sisällä: Jos tekstikappaleessa on esimerkiksi ensimmäisenä kirjallisen työn kirjoittajan omaa tekstiä, tulee merkitä selvästi, missä oma teksti tai lähdelainaus / lähdelainaukset alkavat ja loppuvat lähdeviittausten avulla. Tällöin lukijan on helppo seu-

rata tekstiä ja hänellä on selkeä käsitys siitä, milloin teksti on kirjoittajan omaa ajattelua/tulkintaa ja mistä alkaa lainattu osa.

Esimerkiksi: (kirjoittajan oma teksti)... ja siten voidaan kysyä, mikä on kasvatuksen tarkoituksena. Virtanen on teoksessaan (2002) kategorisoinut niitä... (lähdelainausta muutama virke)... kasvatuksessa tärkeää. (Virtanen 2002, 35.) Tämän luokituksen pohjalta voidaan ajatella/näkemykseni on, että... (kirjoittajan omaa tekstiä)... kategorioiden merkitys ei täysin vastaa tarkoitustaan. Sen sijaan lisäämällä kategorisointiin mukaan myös... (lähdelainausta yksi virke)... tavoitteellisen kasvatuksen eri tarkoitusten monipuolisuus (Lindblom Yläne & Nevgi 2003).

5.2 Lähdeluettelo

Lähdeluettelo, joka otsikoidaan sanalla Lähteet, sijoitetaan kirjallisen työn (esseen tai tutkielman) loppuun ennen liitteitä. Lähteet merkitään aakkosjärjestykseen kirjoittajan mukaan ja jos sukunimeen liittyy pienellä kirjoitettu etuliite (esim. de, van, von), merkitään teos aakkosjärjestykseen sukunimen ison kirjaimen mukaan (esim. van Dijk laitetaan D:n kohdalle).

Julkaisun merkintä lähdeluetteloon: Julkaisun tekijän/jöiden sukunimi/met, etunimi/met (tai etunimen/mien alkukirjain/met) + Julkaisun painovuosi. Julkaisun nimi. Kustantajan kotipaikka: Kustantaja. *Esimerkiksi:* Kupiainen, Reijo 2005. Mediakasvatuksen eetos: fenomenologinen tutkimus mediakasvatuksen etiikasta. Rovaniemi: Lapin yliopisto.

Artikkeli julkaisussa (kirjassa) merkintä lähdeluetteloon: Artikkelin kirjoittajan/jien sukunimi/met, etunimi/met (tai etunimen/mien alkukirjain/met) + Artikkelin tai julkaisun painovuosi. Teoksessa Julkaisijan/joiden etunimi/met + Sukunimi/met (toim.) Julkaisun nimi. Kustantajan kotipaikka: Kustantaja, sivut, joilla artikkeli on.

Esimerkiksi: Nurmi, Kari 2001. Koulutus ja työmarkkinoiden eriarvoistavat sukupuolijaot. Teoksessa Arto Jauhiainen, Risto Rinne & Juhani Tähtinen (toim.) Koulutuspolitiikka Suomessa ja ylikansalliset mallit. Helsinki: Suomen Kasvatustieteellinen seura, 205–225.

Lehtiartikkelin merkintä lähdeluetteloon: Artikkelin kirjoittajan/jien sukunimi/met,

etunimi/met (tai etunimen/mien alkukirjain/met) + Artikkelin tai julkaisun painovuosi. Artikkelin otsikko. Lehden nimi, vuosikerta (lehden numero) ja päivämäärä (esimerkiksi sanomalehdessä) sekä sivut, joilla artikkeli on. Huomaa, että sanomalehtien artikkeleista merkitään kirjoittajietojen lisäksi lehden osa ja sivunumero (Helsingin Sanomat, A3, 8).

Esimerkiksi: Wood, Fiona & Meek, Lynn 2002. Overreviewed and underfunded? The evolving policy context of Australian higher education research and development. *Journal of Higher Education Policy and Management* 24 (1), 7–25.

Henkilökohtaisten vuorovaikutustapojen merkitseminen: Esimerkiksi haastattelu, tiedonanto, sähköpostiviesti, puhelinkeskustelu sekä muistiinpanot merkitään viitteenä kyseiseen tekstikohtaan. Lähdeluetteloon merkitään seuraavat tiedot: Tiedonantajan nimi, vuosiluku/päivämäärä, suullinen tiedonanto, mahdollinen esim. esityksen nimi.

Esimerkiksi: Meikäläinen, Matti 2012. Kasvatuksen tulevaisuus. Esitelmä Opetuksen tulevaisuus seminaarissa 18.1.2012, Lapin yliopisto.

Esimerkiksi: Virtanen, Liisa 2011. Puhelinkeskustelu, 12.4.2011.

Lähdeluetteloon merkittävät lähteet: Lähdeluetteloon merkitään kaikki ne lähteet, joita on käytetty tekstissä. Kaikki lähteet (julkaisumuodosta riippumatta tai muuten erottelematta) merkitään samaan lähdeluetteloon. Poikkeuksen muodostavat tutkimusaineistona käytettyjen kirjallisten aineistojen luettelot (esim. valitut sanomalehtiartikkelit tutkimusaineistoina). Vielä ilmestymätön, mutta julkaistavaksi hyväksytty lähde merkitään lähdeluetteloon siten, että julkaisuvuosi korvataan sanalla painossa, joka laitetaan sulkuihin. Elektronisista lähteistä merkitään yleistietojen lisäksi niiden tarkka Internetosoite ja se päivämäärä, jolloin teksti on luettu (koska sivun sisältö voi muuttua myöhemmin).

5.3 Teoksen ja tekijöiden nimien kirjoitusasu

Lähdeluetteloon kirjoitetaan suomalaiset tai englanninkieliset kirjan tai artikkelin nimet alkukirjainta lukuun ottamatta pienillä kirjaimilla. Saksalaiset substantiivit kirjoitetaan kuitenkin isoilla kirjaimilla. Lehtien nimissä säilytetään niiden alkuperäinen kirjoitusasu. Kirjojen ja artikkeleiden

nimiä ei kursivoida eikä lihavoida. Suomentajat mainitaan aina ja muodossa Suom. Matti Meikäläinen tai Suomentanut Matti Meikäläinen. Kustannustiedot ilmaistaan mahdollisimman lyhyesti: kustantajan kotipaikka ja kustantajan nimi (eli ei painopaikkaa tai painotalon nimeä), esimerkiksi: Oxford: Blackwell.

5.4 Lähdeluettelon malli

Lähteet

Deutsch, David 1997. Todellisuuden rakenne. Suomentanut Kimmo Pietiäinen. Helsinki: Terra Cognita.

Diamond, Robert. M. 2005. The institutional change agency: The expanding role of academic support centers. Teoksessa Sandra ChadwickBlossey & Douglas R. Robertson (toim.) To improve the academy, Vol 23. Bolton, MA: Anker Publishing, 24–37.

Electronic reference formats recommended by the American Psychological Association 2008. Saatavilla wwwmuodossa: <http://www.apastyle.org/elecref.html> . (Luettu 15.5.2008.)

Heikkinen, Hannu, Moilanen, Pentti & Rähkä, Pekka (toim.) 1999. Opettajuutta rakentamassa. Jyväskylän yliopisto: Opettajankoulutuslaitos, Opetuksen perusteita ja käytäntöjä 34.

Hilpelä, Jyrki 2002. Kasvatuksen tutkijan eettinen vastuu. Kasvatus 33 (1), 74–84.

Huffaker, David A. & Calvert, Sandra L. (2005). Gender, identity, and language use in teenage blogs. Journal of ComputerMediated Communication, 10(2), article 1. Saatavilla www -muodossa: <http://jcmc.indiana.edu/vol10/issue2/huffaker.html>. (Luettu 13.4.2012.)

Ikonen, Leena 2000. Ammattikorkeakoulusta asiantuntijaksi? Opiskelijoiden ajatuksia asiantuntijaksi kehittymisestä. Jyväskylän yliopisto: Kasvatustieteellinen julkaisematon pro gradu -tutkielma.

Kupiainen, Reijo 2005. Mediakasvatuksen eetos: fenomenologinen tutkimus mediakasvatuksen etiikasta. Rovaniemi: Lapin yliopisto.

Kynäslähti, Heikki, Kupiainen, Reijo & Lehtonen, Miika (toim.) 2007. Näkökulmia mediakasvatukseen. Helsinki: Mediakasvatusseura.

Nurmi, Kari 2001. Koulutus ja työmarkkinoiden eriarvoistavat sukupuoli- ja sukupolijaot. Teoksessa Arto Jauhiainen, Risto Rinne & Juhani Tähtinen (toim.) Koulutuspolitiikka Suomessa ja ylikansalliset mallit. Helsinki: Suomen Kasvatustieteellinen seura, 205–225.

Rossi, Leena Maija 2010a. Esityksiä, edustamista ja eroja: Representaatio on politiikkaa. Teoksessa Tarja Knuuttila & Aki P. Lehtinen (toim.) Representaatio – Tiedon kivijalasta tieteiden työkaluksi. Helsinki: Gaudeamus, 261–276.

Rossi, Leena Maija 2010b. Sukupuoli ja seksuaalisuus, erosta eroihin. Teoksessa Tuija Saresma, Leena Maija Rossi & Tuula Juvonen (toim.) Käsikirja sukupuoleen. Tampere: Vastapaino, 145–168.

Rousseau, Jean Jacques 2000. Tutkielma ihmisten välisen eriarvoisuuden alkuperästä ja perusteista. Suomentanut Ville Keynäs. Tampere: Vastapaino.

Salonen, Toivo 2011. Totuus ja arvot. Tieteenfilosofian luento, 29.11.2011. Lapin yliopisto.

Wood, Fiona & Meek, Lynn 2002. Overreviewed and underfunded? The evolving policy context of Australian higher education research and development. *Journal of Higher Education Policy and Management* 24 (1), 7–25.